

a KORONÁS CUKOR bemutatja:

Kaposfest Times

IV. évfolyam 6. szám, 2017. 06. 08.

„Szeretnék olyan projekteket létrehozni, amivel másoknak is jobb élete lehet.”

Interjú Várdai Istvánnal utazásról, kamarazenéről és jövőbeli tervekről.

A fesztivál támogatói:

Nemrég fejeztétek be az idei Kaposfest programjának összeállítását, de azóta már több koncertet adtál különböző országokban. Fejben hol tartasz, mennyire dolgozol előre a fellépések kapcsán?

Amennyire csak tudok, előre gondolkozom, de a munkafolyamatok eléggé lekötnek. Szerencsére elég jó a memóriám, és a legtöbb darabot, ami műsoron van, már játszottam, ezért amikor van egy kis szabadidőm, tudok foglalkozni a repertoár bővítésével.

Ha egy művész ennyit turnézik, tud lenni egy „otthon” érzése, ami állandó kiindulási pont, biztos origó a számára, vagy könnyebb, ha tudomásul veszi, hogy az élete ezen szakaszában folyamatosan úton van, és az egész világ az otthona?

Nagyon érzem a stabil otthon szükségességét ahhoz, hogy lelkileg tölteni tudjak. Ott vagyok otthon, ahol a családom van, a hely még nem annyira fontos. Sokszor utazunk együtt olyan koncertekre, főleg fesztiválokra, amelyeknél nem túl szoros az időbeosztásom, de persze az nem ugyanaz, mint például otthon a kertben együtt grillezni. Ugyanakkor nagyon élvezem a zenész-létet, az utazgatást, viszont kezdek válogatosabb lenni, és csak olyan projekteket vállalni, amelyeknél nem bánom meg, hogy ott töltöm az időt, és nem otthon.

Volt egy tudatos terved évekkal ezelőtt, hogy előadóművészként hova szeretnél eljutni 2017-re? Ha volt, ahhoz képest hol tartasz?

Csak pár éve gondolkozom tudatosabban az irányokon, és a tapasztalataim is nagyban befolyásolják, hogy kikkel, vagy mely zenekarokkal tudom elképzelni az együtt zenélést, ezért nagyjából mindig arra reagál a tervezés, amit már megtapasztaltam. Mivel különösebb stratégiát nem építék, ezért kifejezetten sikeresnek mondható, hogy mostanra hova jutott a karrierem. Úgy vagyok vele, hogy lehetőleg mindig a legtöbbet kell adni, mert az hosszútávon meghálálja magát.

Van kedvenc muzsikustársad, akivel a legszívesebben lépsz fel? Ha van, miért ő?

Sok kedvenc kollégám van... Azokkal játszom a legszívesebben, akikkel jó együtt tölteni az időt, és akiktől tudok tanulni.

És ki az, akivel még nem játszottál, de már nagyon szeretnél közösen fellépni vele?

Kamarapartnerek tekintetében mondhatni el vagyok kényeztetve, rengeteg kiváló fiatal és idősebb kollégával játszhattam már együtt. Sajnos Radu Lupu nem kamarázik, pedig vele szívesen játszanék. Jörg Widmannal, vele talán fogok is, karmesterek közül pedig jelenleg Kirill Petrenko, Gergiev, Fischer Iván, Dudamel és Jaap van Zweden érdekelne, hogy hogyan közelít mondjuk Dvorák, Dutilleux vagy Shostakovics 2. Csellóversenyéhez.

Amikor kamarázol, mi a tapasztalatod, főleg mit kapnak tőled a kamarapartnereid?

Nos, arról talán őket kéne megkérdezni, de amit általában fontosnak tartok, hogy senki se érezze, hogy rá van erőltetve bármilyen elképzelés, és próbálok inspirálni és szuggerálni a

helyzeteket, hogy közösen jöjjünk rá az adott megoldásra, és minden hang ugyanolyan fontos legyen mindenkinek. Talán néha fárasztok is ezzel, de ha jól sikerül a koncert, akkor ez is pozitívan csapódik le.

Miben látod magad másnak öt év múlva, mint most?

Nyugodtabb, de legalábbis átláthatóbb életvitelt szeretnék elérni, letisztultabb, egészségesebb életmódot folytatva. A kevesebb több lesz, ha minden egyensúlyba kerül, ebben bízom. Már most is eléggé előre tervezek a dátumokat illetően, de szeretnék igazán hosszan tervezni, és olyan projekteket létrehozni, amivel másoknak is jobb élete lehet.

A 8. Kaposfest fellépői

Rovatunkban minden héten bemutatjuk a Kaposfest egyik fellépőjét, akiről a szokásos életrajzi adatok mellett különleges információkat is megtudhatnak.

Huw Morgan

„A kamarazene az önkifejezés egyik legmélyrehatóbb és legizgalmasabb formája. Összehasonlíthatatlan lehetőséget kínál a különböző zenei személyiségek kombinációjára egy egyedülálló környezetben, ahol minden előadó egyenlően vesz részt. Kétségtelenül számomra ez a legkedvesebb módja a zenélésnek!”

Huw Morgan, a Prágai Nemzetközi Tavaszi Fesztivál, az Ellsworth Smith és a Girolamo Fantini nemzetközi trombitaversenyek nyertese, generációja egyik legkeresettebb trombitása. Virágzó

szólókarrierje mellett a Sinfonieorchester Basel trombita szólamvezetője, valamint a londoni Septura rézfúvós kamarazenei együttes alapítótagja.

Az elmúlt években olyan zenekarokkal muzsikált, mint a BBC National Orchestra of Wales, a Northern Sinfonia, az Irish Chamber Orchestra, a Royal Flemish Philharmonic, a Hamburg Camerata vagy a European Union Chamber Orchestra, olyan karmesterekkel, mint Tortelier, Herreweghe vagy Zehetmair. Számos nemzetközi fesztiválon vett részt, többek között: Cheltenham, Mecklenburg-Vorpommern, Sounds New, WASBE és Trømso and Rainbow21. A BAFTA-díjra jelölt film, a *Me and Orson Welles* zenéjében is hallhatjuk előadását.

Szólistaként olyan helyeken lépett fel, mint a Wigmore Hall, a Purcell Room, a Bridgewater Hall és a Sage Gateshead. A kortárs zene szenvedélyes

képviselőjeként bemutatta Leif Segerstam, Eric Ewazen, Paul Max Edlin és Jonathan Harvey műveit.

Huw Morgan számos díjjal is büszkélkedhet, megnyerte a BBC Az év fiatal zenésze rézfúvós díját, valamint olyan nemzetközi versenyeket, mint az olaszországi Porica, a dél-koreai Jeju és a belgiumi Only Brass. 2005-ben az International Trumpet Guild szóló díját hozta el, a verseny valaha volt legfiatalabb nyerteseként. 2010-ben pedig a Royal Overseas League Competition rézfúvós és fúvós szekciójában is első helyezett lett.

Szólista karrierje mellett rendszeresen lép fel a Londoni Szimfonikus Zenekar, a Royal Opera House Zenekar, a BBC Filharmonikusok, az Academy of St Martin-in-the-Fields, a Scottish Chamber Orchestra és a City of Birmingham Symphony Orchestra élén.

A dél-walesi születésű Morgan a Chetham's School of Music ösztöndíjasaként John Dickinson és Murray Greig irányítása alatt tanult, majd a Royal Academy of Music-on szerezte diplomáját, James Watson, Mark David és Robert Farley professzoroknál. Jelenleg a Zürichi Művészeti Főiskolán Frists Damrow növendéke.

Huw Morgan először a nyitókoncerten fog fellépni, Saint-Säens Szeptettjében, Josef Spacek, Giovanni Guzzo, Akasaka Tomoko, Julia Hagen, Uxia Martinez Botana és Thomas Hoppe közreműködésével. Augusztus 14-én, a délelőtti koncerten pedig trombitaszólót fog előadni.

„Nagyon várom, hogy Saint-Säens Szeptettjében részt vegyek, amely egy jelentős, mégis ritkán játszott mestermű. A zene átível a gyönyörű lírikus hangvételtől a magasztosabb „zenekari” pillanatokig. Biztos vagyok benne, hogy a közönségnek nagyon fog tetszeni!” – üzent a Kaposfest közönségének.

Csendes öröm

Van, amikor olyan vágyunk teljesül, melyet igazából mi magunk sem gondolunk komolyan, nem hisszük, hogy megtörténhet. Ha pedig mégis, nagyon örülünk, de ez nem egy harsány öröm, sokkal inkább egy szívet-lelket melengető érzés, hogy milyen kiváltságos helyzetben vagyunk.

Ezt az érzést éltük át pár napja, amikor Szepsy István elfogadta együttműködési kérésünket, és a Szepsy Furmint lett a Kaposfest bora.

Van már Kaposfest kávé, Garamváriék jóvoltából van pezsgónk, Segal Viktor személyében van kiváló fesztivál séfünk, de borunk, az nem volt. Éveken át toporogtunk egyhelyben, mivel úgy éreztük, a Kaposfest szellemiségéhez és színvonalához csak olyan bor illene, mely Szepsy István pincéjéből származik. Ő viszont megközelíthetetlennek tűnt. Bárkit kérdeztünk, azt javasolta, induljunk más irányba, Szepsy István nem foglalkozik ilyenekkel, csak az időnket vesztegetnénk. S mivel a mi nézőpontunktól a „borászok borásza” valóban elérhetetlennek tűnt, nem is léptünk.

Aztán eljött a 2017 februári Kaposfest Klub Stradivari gálakoncert Budapesten. Mivel ekkor már tudtuk, hogy a Forbes Magazin komolyan érdeklődik művészeti vezetőink, és hangszerük iránt, a koncert utánra szerveztünk egy kis fogadást, hogy fehér terítés mellett szövögethessük a szálakat egy irányba. A beszélgetések közben lépett oda hozzám Reiter Szilvia, aki amellet, hogy régi Kaposfest rajongó, kiváló bormarketing szakember is. Rögtön a lényegre térve megkérdezte: „Nem szeretnétek, hogy a Kaposfestnek legyen bora?” Dehogynem! – feleltem, és hozzátettem, hogy a mi vágyunk sajnos nem tud összejönni, mivel Szepsy Istvánnal szeretnénk együttműködni, az ő filozófiájával készült bort tudjuk csak elképzelni fesztiválunk mellett. Kis hümmögés után Szilvia azt mondta, ha meg sem próbáljuk, sosem fog kiderülni, sikerül-e az együttműködés.

Két hét múlva már az autóban ültünk, az úti cél Mád, Szepsy István pincészete. Egy-másfél órás beszélgetést terveztünk, amiből négy óra lett. Öt bort kóstoltunk meg, miközben megbeszéltük, hogy Szepsy Istvánnak ugyan olyan szolgálat a borkészítés, mint bár mi más jót tenni az emberekkel. Végül pedig kérdésünkre, hogy hajlandó-e együttműködni velünk, Szepsy István igent mondott.

Hogy pontosan mit jelent Szepsy Istvánnal együttműködni, azt igazából azok tudják, akik személyesen ismerik őt. Mindenki másnak viszont ott vannak a borai. A világ legkomplexebb borai, melyek messze többek, mint innivaló: filozófia, gondosság, szeretet és hatalmas tudás. Ezt a fantasztikus gazdagságú bort szeretnénk megosztani a Kaposfest közönségével mind a budapesti, mind a kaposvári gasztronómiai eseményünkön. Reméljük, jó beszélgetőtársak lesznek Önök, és a Szepsy Furmint!

Váljék egészségükre!

B.Gy.

A fesztivál támogatói:

KAPOSVÁR

nka
Nemzeti Kulturális Alap